

Todistaja

Helmikuu • February 2006 No. 2 Volume 81

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EUROA

**Talvipäivät
Sudbury
Ontario
23.-26.02.2006**

Kuolevan luona.

Useat kirjoittajat kertovat kokemuksistaan kuolevan ihmisen läheisyydessä.

Lue sivut1, 3, 6 ja 10

Matka

kotimaahan 3

Monta

ylösnousemusta 4

Kestääkö

perustus 4

Kristus on

vastaus 5

Vapautta

vankeudessa 5

El Bariki

..... 6

Moni-ilmeinen

päiväjuhla7

Kilpasilla

..... 9

Vaahterasiirapin keräystä
St. Henri, Quebec

Jumala antoi hänet meille

TEKSTI:
MILLA HAPPONEN

Tammikuun 10. päivänä menimme tapaamaan Suomesta tulleen vierailijan kanssa joitain köyhiä kampalalaisia perheitä, joille veimme ruokalahjoituksia jouluna.

Allenin kotiin menimme viimeiseksi. Tämän nuoren, viiden lapsen äidin, olimme tavanneet tasan kuukausi aikaisemmin Mbuya Outreach-klinikalla. Hänen todella kauniit kasvonsa jäivät ikuisesti mieleeni. Hän ei silloin

pystynyt puhumaan, koska hänen suunsa ja nielunsa olivat haavoja täynnä. Selvitimme hänelle, että hänen perheensä on yksi ruokalahjoituksemme saajista. Allen allekirjoitti kuitenkin ja toivottimme hänelle hyvää joulua, minkä jälkeen suuntasimme kulkumme kohti hänen vaatimaton-ta, mudasta ja risuista kyhättä taloaan. Olimme kaikki ällistyneitä, kun astuimme sisälle pieneen mutamajaan ja löysimme pienet kaksostytöt makaamassa sängyssä omissa ulostuksissaan. Heidät oli jätetty yksin sinne hämärään majaan. Vanhempien poissaollessa kuusivuotias Gerald-veli oli vastuussa kuuden kuukauden vanhoista kaksossisaristaan ja 4-vuotiaasta Grace-siskostaan. Vanhin poika, Ronald, asuu sukulaisten luona maaseudulla. Perheen isä ja äiti ovat molemmat HIV-positiivisia.

Nyt löysimme Allenin heikossa kunnossa. Hän makasi sängyllä kuumeisena ja voimattomana. Allenin kauniit hiukset olivat vain muisto mielessäni, ja hänen kalju päänsä korosti kovin laihtunutta olemustaan. Seuraavana päivänä lähetin Lydian, raamattukoulun kirjastonhoitajan, katsomaan Allenin perhettä. Samalla hän vei perheelle ruokaa ja juomista. Salongo, perheen isä kertoi, että kaksosten synnyttyä Allenin kunto oli mennyt jatkuvasti heikommaksi. Allen synnytti kaksoset ilman lääkärien ja sairaanhoitajien apua kaukana kotikylällään. Lydian keskustellessa Allenin kanssa hän pystyi vastaamaan nykyttämällä päätään, sillä hän ei vielääkään pystynyt puhumaan. Ennen kotiin lähtöään Lydia sai Allenilta luvan rukoilla ja siunata häntä. Allenin kasvot kostuivat kyyneleistä ja vaikka hän ei itse voinut puhua, uskon Jumalan kuulleen hänen rukouksensa.

Mikä on Ronaldin, Geraldin, Gracen, Babiryen ja Nakaton tulevaisuus?

JATKUU SIVULLA 7

Todistaja

Evankeliumi ja puoluepolitiikka

Demokraattisissa maissa valtioiden johtajat vaihtuvat määräajoin. Vapaitten vaalien tulos ratkaisee, mikä puolue saa vallan, ja kenestä tulee kansan johtaja. Usein vaalien alla poliittinen ilmapiiri tempaisee mukaan suurimman osan kansasta, ja yhteenottoja syntyy eri puolueita kannattavien kesken.

Seurakunnan tulisi olla paikka, jossa ihmiset saavat vapaasti palvella Jumalaansa ilman poliittista painostusta. Evankeliumi tulee julistaa kaikille, ja siksi seurakunnan johtoportaan pitäisi varjella seurakunta vapaana puoluepolitiikasta.

Jeesus ei perustanut poliittista puoluetta, vaan seurakunnan, jonka kautta evankeliumi julistetaan kaikkialle maailmaan. Sananjulistaja, joka ymmärtää vastuunsa, pitää seurakunnan erillään puoluepolitiikan erimielisyyksiä aiheuttavasta vaikutuksesta. Ihmiset tulevat rukoushuoneisiin ja kirkkoihin kuulemaan Jumalan Sanaa, hiljentymään arjen melskeistä, rukoilemaan ja palvelemaan Herraa. Hengellinen kokous on onnistunut silloin, kun ihmiset lähtevät tilaisuudesta evankeliumin parantavan voiman valtaamina.

Tuleeko kristityn kokonaan hyljätä yhteisö, missä elää, ja erottautua erakoksi? Uskon, että jokainen kristitty tuntee henkilökohtaisesti vastuunsa yhteiskunnassa ja samalla ottaa huomioon Paavalin sanat: "Minä kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän Vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus..." 1 Tim. 2:1-5.

Samaa sukupuolta olevien avioliittoon vihkiminen avasi Kanadassa keskustelun myös polygamian (moniavioisuuden) laillistamisesta. Nyt on jo kolme kingstonilaista lakitieteen professoria tullut tutkimuksissaan siihen tulokseen, että moniavioisuuden kieltäminen saatetaan havaita perustuslain vastaiseksi. Muslimimaissa moniavioisuus on yleistä, länsimaissa harvinaista. Pohjois-Amerikassa sitä löytyy mormoonien fundamentalisen sektion keskuudessa.

Moniavioisuuden laillistaminen kestää todennäköisesti vielä vuosikausia, mutta kun asia on alulle pantu, se lähtee todennäköisesti paisumaan lumivyöryn tavoin. Herää kysymys. Mikä on seuraava laillistettava asia? Rukousaiheita siis riittää!

Kanadan vaaleissa (23.01.2006) ei mikään puolue saanut sellaista enemmistöä, että voisi yksinään hallita. Se tietää sitä, että eniten ääniä saaneen puolueen täytyy käydä yhteistyöhön jonkun toisen puolueen tai useamman puolueen kanssa. Jotta uusia vaaleja ei heti tarvitsisi järjestää, kristittyjen on syytä rukoilla päättäjille kykyä yhteistyöhön.

Lehtemme tässä numerossa useat henkilöt kirjoittavat kokemuksistaan kuolevan ihmisen läheisyydessä. Vastaavanlaiset tilanteet saattavat kohdata itsekutakin meitä. Artikkelit panivat miettimään.

ERKKI AHONEN

Sydämen asioita

Katselin kerran asuntoni ikkunasta, kuinka kaupungin työläiset särkivät ison alan kadun pintaa ja kaivoivat pitkän, syvän ojan. He tekivät sitten tarvittavan korjaustyön vesijohtoihin ja peittivät ojan. Lopuksi laskettiin asfaltti, ja katu oli taas käyttökelpoinen.

Seurattessani työtä ajatukseni nousi hengelliselle tasolle. Kuinka tuttua! Jotain tällaista täytyy tapahtua ihmisen sydämessä, siellä sisimmässä piilopaikassa, jossa ihminen elää. Kuori on tullut kovaksi. Sydämen seinämät ovat kuin muuri. Sisälle pääsee vain poraamalla. Kuoren tulee särkyä, ennenkuin pääsee kaivautumaan syvälle, sinne missä vika on.

Jumalan Sana on hengellinen pora. Pyhä Henki on se voima, joka tekee työn Sanan kautta. Ihmiset ovat vain aseita Jumalan kädessä.

Hebrealaiskirjeestä löydämme nämä sanat: "Sillä Jumalan Sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija. Eikä mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili." (Hebr. 4:12-13).

Kaikessa hengellisessä työssä Jumalan Sanan tulee olla keskeisin tekijä. Pyhä Henki kirkastaa Jumalan Sanaa, ei ihmisten mielipiteitä. Sentähden on elintärkeää julistaa Sanaa niinkuin se on kirjoitettu, kokonaisuudessa. Eivät mitkään ihmisten kokemukset, eivät parhaimmakaan todistukset voi ottaa Jumalan Sanan paikkaa hengellisessä toiminnassa. Kokemukset ja todistukset ovat seurauksia Jumalan Sanan vaikutuksesta. Ne eivät voi saada aikaan sitä, mitä Sana tekee ihmisen sydämessä.

Jumalan Sana paljastaa ihmisen. Se näyttää synnin ja tuomion todellisuuden. Sana ilmaisee myös pelastuksen tien. Ei ole ihme, että niin usein näemme hyökkäyksiä juuri Sanaa vastaan. Sitä kierrelään, väännetään ja vedetään kiertoon. Sanaa epäillään ja sitä nauretaan; sitä kielletään lukemasta ja julistamasta. Mutta jotkut lukevat, jotkut julistavat, jotkut kuulevat, jotkut uskovat ja jotkut pelastuvat.

Kiitos Jumalalle!

Ellei sydän pehmene, ellei pinta murru, ei Sanan siemen pääse itämään. Sen tähden Jumalan täytyy joskus särkeä ihmisen sydän, jotta hän pääsisi puhumaan Sanan kautta. Jeesus sanoo jotain hyvin vakavaa ihmisen sydäimestä: "Sillä sisästä, ihmisten sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys. Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen." Mark. 7:23.

Ihmisen sydän tarvitsee läpikotaisen remontin. Tämä tapahtuu Jeesuksen veren puhdistuksen kautta. Jeesus uhraisi elämänsä, verensä ihmisten syntien sovitukseksi ja koko maailman lunastukseksi. Sana kirkastaa tätä totuutta. Jeesuksessa yksin on ihmisellä syntien anteeksiantamus. Kun me uskossa otamme vastaan Jeesuksen omakohtaisena Vapahtajana, Lunastajana, Pelastajana, me otamme vastaan veren puhdistuksen. Ja Golgatan työ kestää! On kirjoitettu: "...Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa veri puhdistaa kaikesta synnistä... Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi, ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." 1. Joh. 1:7-9

Onko sinun sydämesi kova, särkymätön, kylmä Jumalaa kohtaan? Älä vastusta Jumalan rakkautta. Se on sinunkin ainoa toivosi. Anna Sanan porata sydämeesi niin, että Jumala voi vuodattaa rakkautensa ihanaa voidetta sen syvimpiin kuiluun puhdistaan ja uudistaen sen. Jotain ihmeellistä tapahtuu, kun ihminen kääntyy ja pelastuu. On kirjoitettu: "...jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaa tullut." 2. Kor. 5:17.

LIISA LIEDES

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smarrt.com
todistaja@telus.net

TOIMITTAJA/EDITOR Erkki Ahonen
LAYOUT Keijo Sakara
OIKOLUKU Helena Rantanen
TAKASIVUN TOIMITUS Sylvia Rukkila
ALUETOIMITTAJIA Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA Erkki Ahonen, Liisa Liedes,
Osma Pieniniemi, Eljas Rossi,
Ulla Saari, Aimo Selin, Uuno Vesanen.

YHDYSHENKILÄ SUOMESSA
Annikki Siren,
Uusi Porvoontie 693-2, 01120
Vestergskog
PUH 09-877-9114

ILMOITUSHINNAT: \$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja
perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

KANADASSA JA USA:ssa:
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.
KANADASSA: \$26.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$32.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$36.00
USA:STA: US \$26.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$30.00
SUOMESTA: Pankkilaitoksista tilisiirtona. Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuosittainen 28 euroa.
MUISTA MAISTA:
CAD \$36.00, US \$30.00 tai 30.00 euroa.

OSOITTEITA

LCHETYSSIHTEERI
Erkki Inkiläinen
119 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

LCHETYSKASSA USA

Timo ja Eeva Nirkkonen
4205 57th Ave. South C
Lake Worth FL 33463 USA

\$2.50 (GST INCL.) 2,25 euroa

Publications Mail Agreement No. 40028608

GST No.R 121903561

Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada,
through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Matka kotimaahan

Vuonna 1939 Lahja teki matkan Suomeen. Batory niminen puolalainen laiva irtosi New Yorkin rannasta mukanaan suuri matkustajien joukko, joista n. 200 oli suomalaista. Laivalla oli muutamia Lahjan uskonystäviäkin mm. Soukkalait Minnesotasta ja Anderssonit New Yorkista. Sen lisäksi laivalla oli paljon laestadiolaisia ja luterilainen pappi Michiganin Marquettessta. Suurin osa matkustajista oli kuitenkin aivan tavallista väkeä. Mutta annetaanpa Lahjan kertoa:

- Se luterilainen pappi Hillilä oli oikein ystävällinen ja mukava mies. Ennenkuin ostin tikitin, niin panin ehdoksi, että saan pitää kokouksia laivalla. Tuohon ehtoon suostuttiin, ja niin pidin joka päivä pienen kokouksen laivalla. Matkan aikana oli myös yksi suuri kokous sekä pastori Hillillä että minulla.

Melkein kaikki suomalaiset matkustajat olivat tulleet evankeliumia kuuntelemaan. He kuuntelivat jännittyneinä, sillä se oli heille uutta. Pieni nainen saarnasi ja kovin eri tavalla, mihin he olivat tottuneet. Kokouksella oli myös voimakas vaikutus, sillä myöhemmin kuulin, että joitakin oli tullut uskoon samana kesänä. Uskoontulleet kertoivat, että ensimmäisen piston he olivat saaneet siinä laivalla pidetyssä tilaisuudessa.

Myös muunkinlaista vaikutusta kokouksella oli. Sen huomasin seuraavana aamuna kannelle noustuani. Kannella oli n. 100 ihmistä kiivaassa väittelyssä. Kaikki puhuivat yhteen ääneen. En ensin tajunnut, mistä oli kyse, mutta kun eräs nainen pauhasi: "Jeesuksen kaste on suurempi kuin Johanneksen kaste," ymmärsin, mistä kenkä puristi. Huomasin myös, että laestadiolaiset syyttivät minua kiivaasti, kun taas uskomattomat ihmiset puolustivat minua.

Astuin joukon keskelle, löin käsiäni yhteen ja komensin: "Hiljaa joka ainoa!" Hiljaisuus tuli. Rupesin puhumaan ja sanoin: "Laestadiolaiset ovat uskovaisia, hyviä ihmisiä, mutta he eivät ole Raamatusta ymmärtäneet kasteasiaa." Sekä uskomattomat että laestadiolaiset katselivat minua ihmeissään. He eivät voineet ymmärtää, että puhuin laestadiolaisten puolesta.

Puristakaa minua kädestä

Pian tämän kansankokouksen jälkeen minulle tultiin sanomaan: "Eräs nainen

Oli kesä 1939. Lahja Söderberg - kuvassa keskellä - oli matkalla Suomeen.

Lahja Söderberg 95-vuotias evankelista asustaa nykyisin suomalaisella Finnish Manorilla, Burnabyssa, British Columbiassa. Vuonna 1978 haastatelin Lahjaa ja sain sellaisen käsityksen, että harva nainen on elänyt niin jännittävän elämän kuin Lahja.

Hän on palvellut tämän mantereen kuuluisuuksia - rikkaita ihmisiä. Lahja on kierrellyt suomalaisseutuja evankeliumin asialla sekä idässä että lännessä. Hän on saarnannut kirkoissa, ulkoilmassa, kapakoissa, koiratorpissa (salakapakka) ja tukkikämpillä.

Lahja on sairastanut monia sairauksia. Hänellä oli syöpäkin kymmeniä vuosia sitten, mutta Herra paransi hänet. Elämän kolhut hän kuittasi käden huitaisulla ja lahjamaisella naurulla. Elämänmyönteisyys heijastelee Lahjan jättämästä vanasta.

on saanut halvauksen. Tulisitteko katsomaan." Läksin hakijan mukaan, ja meitä seurasi eräs laestadiolainen nainen, joka etsi seuraani, missä vain minut tapasi.

Sairas makasi hiljaa vuoteellaan. Hänetä oli puhekyky mennyt. Polvistuin hänen

vuoteensa viereen ja aloin hiljaisella äänellä kertoa hänelle Jumalan rakkaudesta ja pelastuksesta Jeesuksessa. Sitten sanoin: "Jos olette jo uskossa, niin puristakaa minua kädestä!" Hän levitti kämmenensä aivan auki. Tein uuden kysymyksen: "Jos tahdotte antaa elämänne Herralle, niin puristakaa minua kädestä." Silloin sairastott minua kädestä ja puristi niin paljon kuin vain heikoilla voimillaan jaksoi.

Rukoilin hänen puolestaan ja aioin lähteä. Silloin sairastott alkoi levottomasti liikehtiä ja osoitti, että hän tahtoi minun jäävän huoneeseen. Olin siellä niin kauan, kunnes hän nukahti. Sitten läksin pois. Se laestadiolainen nainen oli ollut mukana koko ajan ja ymmärsin, että hän oli koko sydämestään auttamassa rukouksin.

Kannella tapasin pastori Hillilän. Hän tahtoi myös mennä tapaamaan sairasta. Läksin näyttämään hänelle tietä. Pastori ehti vain sano: "Uskokaa kaikki syntinne anteeksi Jeesuksen nimessä." Silloin nainen sai toisen halvauksen.

Näitä pieniä hartaushetkiä lukuunottamatta laivan elämä oli normaalia suruttomien ihmisten elämää. Tanssiaisia oli joka ilta ja väkijuomia sai vapaasti. Tuon halvauksen sattuessa ymmärrettiin kuitenkin, mistä apu voisi tulla. Senpä tähden monet pyysivät minua käymään halvaantuneen luona.

Mrs. Soukkala ja Lahja Söderberg

Vasemmalta: Soukkalait, Lahja ja Anderssonit

lähemmäksi lähimmäistä

Erkki Ahonen

Emme uskoneet silmiämme, mutta totta se oli, että tammikuun Todistajassa olleessa Sudbryn Talvipäivien ilmoituksessa jotkut asiat olivat selvää siansaksaa. Tarkistimme heti Todistajan tietokoneen ja tulostimen tekstit. Niissä ei ollut mitään vikaa. Olimme ymmällä. Soitimme lehtipainoon,

josta tuli jonkun tunnin kuluttua vastaus sekasotkuun: "Turmeltunut kirjasinlaji." Se oli meille uutta. Helvetica Bold niminen kirjasinlaji oli turmeltunut (corrupted). Meitä tietysti harmitti sudburylaisten puolesta ja nolotti se tosiseikka, että ehdimme postittaa lehden ennenkuin huoma-

simme ilmoituksessa olleen sotkun.

Yöllä tuli asia mieleeni, niinhan se usein käy. Mietiskelin tietokoneen nerokkuutta ja oimituisuutta. Meidän koneessamme oli kaikki ok., mutta naapurin kone ilmaisi tekstissämme piilevän turmeltuneen kirjasinlajin. Ajatus siirtyi ihmisen aivoituksiin, ja etsimättä pulpahti esiin raamantunkohta, joka puhuu mielen uudistuksesta: "Älkääk mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksen-

ne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." Room. 12:2.

Toimiakseen kunnolla mieli tarvitsee jatkuvaa uudistumista. Onhan tunnettua, että ihminen voi pahoittaa mieltänsä, kokea mieliharmia ja mieli voi myös myrkyttyä. Jos kaikki myrkyt, harnit ja katkeruudet jäävät pitkäksi aikaa mielen sopukoihin, ne alkavat vaikuttaa turmelevalla tavalla.

Henkilö ei helposti itse huomaa mieltänsä jollakin osa-alueella piilevää turmeltunutta "kirjasin-

lajia", mutta naapurin kompuuteri paljastaa korruption kärsineen fontin. Jos viottunutta lajia ei korjata, vamma alkaa vaikuttaa tuhoisasti.

Paavali kehotti tutkimaan, mikä on Jumalan tahto. Raamatusta löydämme Jumalan tahdon ja suunnitelman. Jumalan Sana on tehokkain lääke korjaamaan turmeltuneen alueen ihmisen mielessä. Mielen jatkuva uudistuminen takaa rikkaan ja terveen elämän, jonka läheisyydessä kansamatkaajatkin saavat kokea virvoitusta.

Turmeltunut kirjasinlaji

Aulis Lappalainen jatkaa Jeesuksen tulemuksen merkkien tarkastelua Osa 3

Monta ylösnousemusta

Paavali kirjoittaa korinttolaisille kuolleiden ylösnousemuksesta: "...jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus ja sen jälkeen Kristuksen omat, kun hän tulee." 1 Kor. 15:23. Tästä jakeesta käy selvästi ilmi se asia, että ylösnousemus kuolleista ei tapahdu kaikille yhtäaikaa, vaan on vuoroja eri aikoina, erilaisille ihmisryhmille.

Ensimmäinen ylösotto on jo tapahtunut noin 2000 vuotta sitten, kun Jeesus nousi yksin ylös pilviin, ja pilvi peitti hänet näkyvistä. Seuraava ryhmä on Kristuksen omat.

Uskovien ylösnousemus

Paavali kirjoittaa Herran omien ylösnousemuksesta seuraavaa: "Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme, yhtäkkiä silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa. Sillä pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme." 1. Kor. 15:51-52.

Tämä muuttuminen tapahtuu hyvin lyhyessä ajassa, vain silmänräpäys, ja uskovat kuolleet nousevat ylös, ja elossa olevat muuttuvat; tapahtuu ylösnousemus. Jotkut ajattelevat uskoontulosta, että kyllä sen vielä ehtii hoitaa kuntoon, on paljon aikaa tehdä parannus ja kääntyä. Mutta seuraavan silmänräpäyksen jälkeen kaikki voi olla myöhäistä.

Tessalonikalaiskirjeessä on hyvin tutut jakeet, joista selviää, mitä seurakunnalle tapahtuu ylösnousemuksessa: He nousevat ylös pilviin Herraa vastaan ja sen jälkeen saavat aina olla Herran kanssa. 1. Tess. 4:16-17.

Tässä ylösnousemuksessa ovat kaikki Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen uskossa kuolleet ja sillä hetkellä elossa olevat uskovaiset. Tämä joukko koostuu kaikista kansoista, kieliryhmistä ja eri heimoista.

Lähetyskäsky on täytetty, evankeliumi on viety kaikille kansoille ja yksi ajanjakso on täyttynyt.

144 000:n ylösnousemus

Seuraavat ylösnousijat löytyvät siitä osasta Ilmestyskirjaa, joka käsittelee seitsemän vuoden vaivanaikaa. Seitsemännessä luvussa kerrotaan 144 000:sta, joilla on Jumalan sinetti otsassaan. He ovat kaikista Israelin kahdestatoista sukukunnasta, josta kaisesta 12 000. Ilmestyskirjan luvussa 12 jakeessa 5 kerrotaan tämän joukon ylösotosta: "Ja hän synnytti poikalapsen, joka on kaitseva kaikkia pakanakansoja rautaisella valtikalla, ja hänen lapsensa temmatiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö, ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä elätettäisiin siellä tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää."

Jesaja kirjoittaa tästä Israelia koskevasta ajasta ennen Jeesuksen tuloa maan päälle: "Ennenkuin Siion kipuja tuntee, hän synnyttää, ennenkuin hänelle tuskat tulevat, hän saa poikalapsen. Kuka on sellaista kuullut, kuka senkaltaista nähnyt? Synnyttääkö maa yhden päivän kivulla tahi synnyttääkö kansa yhdellä haavalla. Siionhan tunsi kipuja ja samalla jo synnytti lapsensa." Jes. 66:7-8

Tästä poikalapsesta on useita tulkintoja. Jotkut ajattelevat sen tarkoittavan yhtä henkilöä, mutta kun on kysymys kansasta, joka sen synnyttää, on helpompi uskoa sillä tarkoitettavan näitä 144 000 juutalaista, jotka ovat kaikista Israelin sukukunnista. Israelia kutsutaan monissa raamatunkohdissa Siioniksi. Tässä sanottiin: Ennen kuin Siion kipuja tuntee, se jo synnyttää. Israelin kansa menee hyvin tuskallisen seitsemän vuoden vaivanajan läpi. Alkuaika siitä on vähän helpompaa kuin loppuosa, ja

nämä 144 000 merkitään vaivanajan alussa. Silloin kansan synnytystuskat ovat vasta vähäiset. Seuraavassa raamatunkohdassa heistä sanotaan: "Nämä ovat asetetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle."

Tämä sama joukko - 144 000 - nähdään ylösottonsa jälkeen taivaassa veisaamassa uutta virttä, eikä kukaan muu voinut oppia sitä virttä. Heistä sanotaan vielä: "Nämä ovat asetetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle." Tähän mennessä on kolme erillistä ylösottoa tapahtunut.

Kahden todistajan ylösnousemus

Neljäs ylösotto on määrältään pieni. Ilmestyskirjan luvussa 11 jakeissa 3-12 kerrotaan kahdesta Jumalan todistajasta, jotka profetoivat tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää. Jakeessa kuusi kerrotaan heidän tehtävänsä. Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei sadetta tule heidän profetoimiansa päivinä, ja heillä on valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikkinaisilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat.

Ihmiset vihaavat heitä niiden vitsausten tähden, joita he tekevät. Tehtävänsä suoritettuaan peto surmaa heidät. Heidän ruumiinsa viruvat Jerusalemin kadulla kolme ja puoli päivää. Ihmiset haluavat nähdä, että he varmasti ovat kuolleet, mutta sitten kuuluu taivaasta ääni: Nouskaa tänne! Ja niin he nousevat taivaaseen pilvessä. Tässä ylösotossa on vain kaksi henkilöä.

Vaivanajan marttyyrit ja viimeinen ylösnousemus

Ilmestyskirjan luvusta 20 löytyy vielä kaksi erillistä ryhmää, jotka nousevat kuolleista. Näiden kahden ryhmän ylösnousemuksen välillä on tuhannen vuoden ajanjankso ja ovat muutenkin erilaiset.

"Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta,

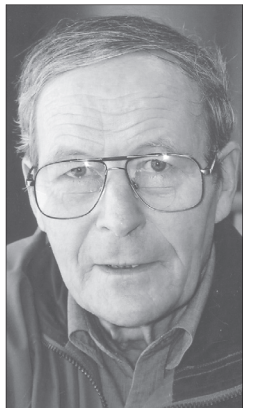
ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teoitettut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta. Ilm. 20:4-5. Tässä kuolleiden ylösotossa ovat ne, jotka kuolivat seurakunnan ylösoton jälkeen; uskonsa tähden Jeesukseen ja Jumalan sanan tähden. Tämä ryhmä ei nouse ylös pilviin niin kuin edelliset, vaan se jää hallitsemaan Kristuksen kanssa tuhanneksi vuodeksi maan päälle.

Ja sitten viimeinen ylösnousemus: Jae 5. "Ja muut kuolleet eivät vironneet eloon ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet." Tämä ylösnousemus on viimeinen ja koskee kaikkia ihmisiä kaikkina aikoina, jotka eivät vielä ole kokeneet ylösnousemusta. Silloin ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan. Nekin kaikki ovat siellä mukana, joita eivät kiinnosta hengelliset asiat nyt.

Kun katselee näitä kaikkia eri aikoina tapahtuvia ylösnousemuksia, niin paras niistä on seurakunnan ylöstempaaminen Jeesusta vastaan pilviin. Ja kun se tapahtuu, uskoille kuuluu Paavalin antama lohdutus; he saavat aina olla Herran kanssa.

AULIS
LAPPALAINEN

Seuraavassa numerossa Aulis Lappalaisen tutkimuksen kohteena on Ilmestyskirjassa mainittu suuri valkopukainen joukko.

Noin 50 vuotta sitten menin Taiwanin saarelle. Siellä oli silloin äärettömän alkeellista. Taloja oli tehty mutatiilistä, ja alussa minäkin asuin talossa, jossa mutatiilien päällä oli vain ohut rappaus, ja lattiainkin jouduimme rappauttamaan itse, ettei tarvinnut kävellä pelkän mullan päällä. Vesi kannettiin kaukaa, ja usein käytimme sadevettä.

En kuitenkaan missään ole nähnyt elintason kohoavan niin nopeasti kuin Taiwanissa. Toinen toistaan komeampia taloja nousi

joka puolelle ja ne oli vahvistettu rauta- ja sementtipilarein. Olisi luullut, ettei mikään myrsky voisi tehdä noille rakennuksille mitään vahinkoa. Saarta ravisteli silloin tällöin maanjäristykset ja taifuunit, mutta mitään suurempaa tuhoa ei niistä koitunut. Mutta sitten tuli se suuri maanjäristys, ja monen talon perustus petti, tai maa siirtyi paikaltaan, niin että joskus jopa viisi kerrosta talosta vajosi maan sisään. Yläosat taloista näyttivät hienoilta, mutta kun perustus ei kestänyt, talot tulivat käyttökelvottomiksi. Talojen

komeudesta ei ollut kenellekään hyötyä.

Jeesus vertasi elämäämme rakennukseen, jota itsekukin rakentaa. Matteuksen evankeliumin seitsemänteen lukuun on talletettu Jeesuksen sanat: "Sen tähden on jokainen, joka kuulee minun sanani, verrattava mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. Rankkasade lankesi... ja syöksyi sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle rakennettu."

Hiekalle rakennetusta talosta Jeesus sanoo, että se sortui. Perustus ei kestänyt. Ehkä molemmat talot olivat yhtä komeita ulkoapäin, mutta perustukset olivat erilaiset. Toisella hiekka, jonka tulvavedet huuhtoivat pois. Toisella kallio, joka ei järekkynyt.

Kestääkö perustus?

Apostoli Paavali puhuu perustuksesta, joka kestää ja aineista, joista me voimme tälle perustukselle rakentaa. Jotkut saavat rakentamastaan palkan, kun taas toisten rakennelma palaa. Paavali kirjoittaa tästä asiasta näin: "Muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus. Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta tai oljista, niin kunkin teko on tuleva näkyviin, sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on. Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan, mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon, mutta itse hän on pelastuva... ikään kuin tu-

len läpi." 1 Kor. 3:11,15.

Kuinka murheellista olisikaan, jos koko elämällemme ei olisi mitään arvoa Jumalan edessä. Se palaisi poroksi.

Ei kuitenkaan ole tärkeintä, kuinka kauniilta elämämme näyttää ja kuinka paljon saamme ihailua ja kiitosta ihmisiltä. Tärkeintä on se, että olemme rakentaneet vankalle perustukselle. Jos perustuksemme lepää Jeesuksen täytetyssä työssä, se kestää myrskyjen tullessa, eikä kuoleman kauhutkaan voi sitä kaataa. Häneen turvautuen meillä on voitto elämässä ja kuolemassa.

Tahdommehan me jokainen rakentaa tälle perustukselle ja pysyä sillä loppuun asti. Häneen luottaen me voitamme. Hän, meidän perustuksemme, kestää.

Kristus on vastaus

Kohta on taas pitkäperjantai ja pääsiäinen. Ensimmäinen näistä suurista päivistä muistuttaa meitä Jeesuksen kuolemasta ristillä maailman synnin tähden ja toinen hänen ylösnousemustaan kuolleista.

Täällä USA:ssa me vietämme Martin Luther Kingin ja muiden suurmiestemme päiviä, mutta harvat pysähtyvät edes hetkeksi muistamaan pitkäperjantaita - pääsiäinen tosin saa vähän enemmän huomiota - vaikka näiden päivien tapahtumat ovat paljon tärkeimpiä kuin kaikkien meidän suurmiestemme yhteensä.

“Jeesus Kristus on sama, eilen, tänään ja iankaikkisesti.” Näin sanoo Hebrealaiskirje. Ja sama kirje alkaa sanoilla: “Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa.”

Ihme sai aikaan kirkon

Filippiineillä, Manilan kaupungin keskustassa, on matalarakenteinen kirkko, joka tunnetaan kautta maan “Kristus on vastaus”-kirkkona. Se sai alkunsa siitä, että kadun nainen joutui juopumuksesta poliisin käsiin. Putkassa ollessaan nainen alkoi kirkua ja huutaa, että joku häntä pureske-

lee ja ahdistaa. Useat papitkin kävivät häntä katsomassa ja totesivat kiduttajien olevan pahoja henkiä, mutta kukaan ei voinut auttaa.

Kun eräs Assemblies of Godin lähetyssaarnaajista luki tapauksesta sanomalehdestä, hän paastosi ja rukoili kolmisen vuorokautta, meni sitten poliisien luo ja pyysi tavata tätä onnetonta naista. Rukoiltuaan naisen puolesta hän ajoi riivajaat ulos Jeesuksen Kristuksen nimessä, ja nainen tuli elävään uskoon.

Kaupungin isät olivat niin vaikutettuja asiasta, että he lahjoittivat kookkaan tontin kaupungin parhaalta paikalta kirkon rakentamista varten. Tänään kirkossa on useampaan tuhanteen nouseva seurakunta, ja kansa kutsuu kirkkoa nimellä “Christ is the answer”, vaikka kirkon varsinainen nimi on Bethel.

Herätys huonomaineisissa Samariassa

Apostolien tekojen kahdeksannessa luvussa meille kerrotaan, että kun suuri vaino hajotti Jerusalemin seurakunnan, jäsenet menivät kaikkialle ja saarnasivat Jeesuksen ylösnousemusta. Mutta kukaan ei mennyt huonomaineiseen Samariaan paitsi diakoni Filippus. Hän saarnasi heille Kristusta. “Ja kansa otti yksimielisesti vastaan sanoman, kun he näkivät ne tunnusteot, joita hän teki. Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät ulos huutaen suurella äänellä ja monta halvattua ja rampaa para-

ni. Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.”

Juutalaisten mielestä Samaria oli yhtä paha kuin Nasaret. “Sieltä ei voinut tulla mitään hyvää” Jeesus oli pysähtynyt siellä kerran matkallaan Galileaan. Levähtäessään Sykarin kaivolla, hän puhui huonomaineiselle naiselle elämän vedestä. Se sai aikaan herätyksen koko paikkakunnalla. Mutta myöhemmin, kun hän oli viimeisellä matkallaan Jerusalemiin, häntä ja hänen seuralaisiaan ei edes otettu sinne yöksi. Niin suuri luopumus oli tapahtunut vähemmässä kuin kolmessa vuodessa. Opetuslapset olisivat närkästyksissään polttaneet kylän poroksi, mutta Jeesus ei sitä sallinut.

Ei ihme, että Pyhän Hengen langettua Jerusalemin uskovien ylle, kukaan ei halunnut mennä kertomaan siitä Samariaan. Mutta Filippus meni, ja siellä syntyi suuri herätys.

Samarian ja Amerikan yhtäläisyys

Kun ajattelemme Amerikan historiaa, se on jokseenkin samanlainen kuin Samarian. Me myös olemme rotujen sekoitus. Meillä on ollut voimakkaita, suuria herätyksiä, mutta nyt emme saa edes lukea Raamattua kouluissa tai oikeussaleissa. Meidän kansainvälinen maineemme alenee maailmassa - paitsi Hollywoodin pahamaineisuudessa. Meillä ei ole paljonkaan tarjottavaa maailmalle. Monet johtajistamme ovat huolissaan maamme tulevaisuudesta.

Meidänkin tulevaisuutemme onni on kytketty Kristukseen Jeesukseen. Rukous ja paasto ovat ainoita tekijöitä, jotka voivat herättää seurakunnat ja kansan. “Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot.”

“Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.” Me tarvitsemme uutta heluntaita täyttämään uinuvat sydämemme taivaan tulella. Aika on paha ja tulee pahemmaksi, mutta Kristus Jeesus on sama. Hän antaa syntejä anteeksi, parantaa sairaita ja vapauttaa huumeiden orjia.

Täällä meidän asuntonamme ovat tilapäisiä, mutta Jumalan luona meillä jokaisella on pysyväinen turmeltumaton ruumis ja asunto. Jeesus on sen luvannut ja hän pitää sanansa voimassa.

WALTER EEROLA

Walter Eerola nukkui Herran lepoon viime vuonna. Hänen jäämistöstään löytyi yllä oleva oleva artikkeli. On tapahtunut Raamatun mukaan: “Uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu.” Hebr. 11:4

Referaatti Aarne Ylpön artikkelista vuoden 1932 Todistajassa

Vapautta vankeudessa

Eräs Kakolan vanki kirjoitti minulle: “Nyt on Jumala lopullisesti vienyt minut syntisen paikalle. Olen saanut voiman tunnustaa rikokseni. Jumalan pyhä tuli on alkanut puhdistustyönsä minussa. Vuonna 1927 olin tehnyt varkauksia. Saimaan vessillä kulkevasta laivasta varastin erinäistä tavaraa ja maaseudulla tein useampia varkauksia. Jeesuksen veren voimasta saan ne nyt kaikki tunnustaa ja kantaa ne tuonne suureen sovintomereen. Jeesus on hyvä. Hänen tiensä ovat tutkimattomat. Minäkin ajattelin viedä epäpyhää ja puolinaista Jumalalle, vaan Herra lopullisesti kirkasti minulle synnin synniksi, ja nyt juuri yhdenaikaisesti tämän kirjeen kanssa tulee sinne T:saaren nimismiehelle minun rikokseni luku ja tieto missä ne ovat tapahtuneet.

Voin kyllä saada lisää pitkän tuomion. Mutta jos minulta meneekin maallinen vapaus, niin onhan minulla Jeesus, ja hän on enempi kuin kaikki maallinen onni yhteensä. Olen elänyt oikein juhla-aikaa sen jälkeen, kun lupasin itseni kokonaan Jeesukselle. Olen joka päivä saanut rukouksen kautta voimaa, joka vielä häikäisee ja pelottaakin, mutta samanaikaisesti on uskon- ja pelastuksenvarmuus. Sielussani on todistus, että Jeesus on Kristus. Kiitos tapetulle Karitsalle, että hänen verensä riittää pyyhkimään pois syntini, vaikka ne veriruskeat ovat! Pyydän esirukousta.”

Työsarallani Konnunsuolla Herra on ollut ihanasti mukana pelastaen vankeja. Eräänäkin lauantai-iltana viisi miestä pyysi esirukousta ja tuli katumuspenkille. Siinä eräs rapajuoppo itki syntejään ja pyysi Herralta voimaa uuden elämän alkamiseen. Entinen puukkojunkkari kohotti vianalaisen, rikollisen kätensä Jeesuksen puoleen, joka oli pahaintekijäin joukkoon luettu, vaikkei Hän ollut kenellekään mitään pahaa tehnyt. Siveettömyyden harjoittaja anoi puhdasta

sydäntä katuvaan Daavidin tavoin. Tupakoitsija rukoili vapautusta tupakkahimon orjuudesta.

Mies, joka tänä vuonna helmikuussa pääsi vapauteen, kertoi, miten hän salassa kolme päivää hioi veistä, jolla aikoi surmata erään vartijan, jonka kanssa hänellä oli ollut sanakiistaa. Mutta Jumala järjesti niin, että tuo vartija sairastui, joten hän ei voinut katalaa aiettaan toteuttaa.

Sitten myöhemmin hän tuli pelastukseen ja sai pyytää anteeksi entistä raakaa käytöstään. Hän on ollut jo viisi kertaa täällä Suomessa vankilassa ja kaksi kertaa Venäjällä. Nyt tämä veli tekee Jumalan valtakunnan työtä Lappeenrannassa ja sen ympäristössä. Olen hänen kanssaan yhdessä saanut pitää kokouksia vapaudessa. Ennen hän johdatti sieluja rikosten tielle, nyt totuuden tielle. Jumalan rakkaus Jeesuksessa Kristuksessa voi paatuneemmankin rikollisen pelastaa ja tehdä paholaisen lapsesta Jumalan lapsen. Saakoon Herra säilyttää tämän entisen väkivallantekijän pelastuksen armosta, jotta hän saisi olla entisille rikostovereilleen ja kaikille tienviittana Kristuksen luo.

Verilähde on avoinna kaikkea syntiä ja saastaisuutta vastaan. Kiitos Jeesukselle! Hän on ovi Isän luo, että jokainen, joka siitä ovesta käy sisälle, pelastuu, olipa sitten vanki tai vapaa. Pelastettuina me kaikki tulemme Herran palvelijoiksi, joille on

avattu ovi hedelmälliseen työhön ennen kaikkea omassa kodissamme ja ympäristössämme.

Jos Jumalan rakkauden tuli palaa sydämessämme, niin mielellämme teemme Jumalan valtakunnan työtä ja palvelevalle rakkaudella autamme lähimmäisiämme uskomaan, että Jeesus on Kristus, syntisten ainoa Vapahtaja, jonka veri puhdistaa kaikesta vääryydestä.

Pelastumaton ystäväni, riennä nyt, kun Golgatan armonarkin ovi on avoinna, ris-tin pelastukseen Jeesuksessa Kristuksessa. Silloin saat maistaa ja kokea, että Herra on hyvä. Hän korjaa omansa pois antikristuksen hirmumyrskyistä ja ahdistuksen tulva-vesien kauhuista, joihin ne ihmispoloiset joutuvat, jotka eivät ota vastaan rakkautta totuuteen, vaan halveksivat verisovintoa, eivätkä käy sisälle Jeesus-ovesta Herran valmistamaan pelastukseen.

Muistakaa, rakkaat kristityt veljet ja sisaret Herrassa, rukoilla jatkuvasti Suomen tuhansien vankien puolesta, että he uudestisyntyisivät, vääryyden tiet hylkäisivät ja totuuden tuntoon tulisivat. Uskon rukous voi paljon, kun se totinen on.

Opettaja Aarne Ylppö toimi aikoinaan Konnunsuon varavankilan opettajana ja opettajantoimensa ohella teki ahkerasti siunauksellista ja menestyksellistä työtä vankien keskuudessa.

“Tarvitsisin puhelimen, jotta voisin auttaa seurakuntalaisiani asioiden hoitamisessa. Monet kääntyvät jatkuvasti puoleeni jonkun asian toimittamiseksi. Olisi hyvä, ettei aina tarvitsisi lähettää poikaa kävelemään kilometrikaupalla pölyisiä teitä vain ilmoittaakseen jonkun asian, jonka voisi helposti hoitaa lyhyellä puhelinoitolla. Myöskin kaukana asuvien ystävien ja sukulaisten kanssa voisimme vaihtaa kuulumisia puhelimella ja säästää kalliita matkaku-
luja.”

Edessäni istuva mies juttelee vakuuttavasti hiljaisella ja rauhallisella äänellä. Miellyttävä mies kaikinpuolin. Jostain on sana kiirinyt hänen korviinsa; pastori Suomesta haluaa auttaa seurakuntien työntekijöitä hankkimalla heille käytetyn kännykän helpottamaan asioiden hoitamista. Kuuntelen hänen asiansa ja sanon, että katsotaan sitten hiukan tuonnempana. Juttelemme vielä alueen päivän polttavasta ongelmasta, kovasta kuivuudesta, joka uhkaa nyt jo toisen peräkkäisen sadon tuhoutumista. ”Se tietäisi ihmisille todellista katastrofia,” ystäväni toteaa. Mutta heti perään hän jatkaa: ”Kaikki on kuitenkin Jumalan kädessä. Me voimme vain rukoilla ja pyytää häneltä apua. Hän tietää kaiken ja kuulee rukouksemme.”

Lähtiessään El Bariki ojentaa kätensä. Rispaantuneen hihansuun sisältä avautuu iso koura. Tunnen reilun, työn kovettaman käden puristuksen omassa kädessäni. Sanat jotka El Bariki sanoo jäävät kaikuun korviini: ”Kiitos että annoit aikaa ja kiitos että muistat rukouksin, Mungu akubariki, Jumala sinua siunatkoon.”

Pari viikkoa tapaamisemme jälkeen palaamme seminaarimatkalta. Mamma Eben kertoo heti uutiset. El Bariki on vakavasti loukkaantunut liikenneonnettomuudessa ja viety sairaalaan. Lääkärit koettavat auttaa parhaansa mukaan, mutta paljon ei

El Bariki

El Bariki soittamassa seurakunnan kuorossa. (Edessä oikealla).

toivoa selviämisestä ole luvattu. Mieleeni tulee vain muutaman viikon takainen tapaamisemme. Olin jo siinä välillä tehnyt mielessäni päätöksen hankkia El Barikille puhelimen...miten nyt käy? Jonkun ajan kuluttua kuulemme, että El Bariki on toipumaan päin ja puhelee jo hiukan. Rukoilemme, että Herra auttaisi nopeasti tuota kuuden lapsen isää paranemaan ja palaamaan kotiinsa. Yllätymme kaikki, kun muutaman päivän jälkeen kuulemme suru-uutisen; El Bariki on kuollut. Murhe täyttää sydämemme, ja kysymykset nousevat taas esiin, nuo kysymykset, joista tiedämme, ettemme saa niihin vastauksia tässä ajassa. Kuusi pientä lasta, vaimo ja äiti jäivät ilman huoltajaa. Miten he selviävät? Elämä on jo muutenkin tarpeeksi vaikeaa,

mutta miten nyt kun lasten isä, tuki ja turva koko perheelle on pois?

Muistan muutaman viikon takaa El Barikin omat sanat: ”Kaikki on kuitenkin Jumalan kädessä!” Niinhän se on! Katastrofin uhatessakin kaikkivaltias Jumala on asioiden yläpuolella.

Jouluaattona menemme El Barikin kotiin vierailulle. Hänen äitinsä on meitä vastassa. Kertoi jo kaukaa tietäneensä, että vieraita on tulossa heille. Päivi haluaa poikansa menettäneitä äitiä. Surun kyynleet vuotavat vanhan äidin poskille. Yleensä afrikkalaiset eivät osoita voimakkaita ilon tai surun tunteita kovinkaan avoimesti. Mutta tuossa hetkessä surun tuska viiltää syvältä, ja äidin sydän murtaa. Lohtua tuo ystävän halaus ja osanotto. Sanoja ei tahdo löytyä. Oikeastaan vain nuo samat sanat, jotka El Bariki sanoi sopivat tuohon hetkeen. ”Kaikki on kuitenkin Jumalan kädessä!”

El Bariki ei enää tarvitse puhelinta. Sanat ja puhuminen tässä ajassa ovat vaienneet. Hyvää tarkoittava sydän on lakannut sykkimästä. Asioiden hoito on toisten ja ennenkaikkea Jumalan kädessä. Paikassa, jonne El Bariki on mennyt ei enää puhelimia tarvita. Siellä on suora puheysteys Hänen kanssaan, joka vakuuttaa ja vastaa meille ajan rajoittuneisuudessa asuville tuohon mystiseen kysymykseen: ”Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta?”

”Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” Room. 8:35, 38-39.

SAM TUOKKOLA

El Barikin äiti ja nuorin tyttö Maria

KANADAN JA USA:n SUOMALAISTEN HELLUNTAISEURAKUNTIEN

TALVIPÄIVÄT

SUDBURYSSA 23. – 26. 02.2006

1843 Paris Street, Sudbury, ON P3E 3C5

Puh. (705) 522-2164

Avajaisjuhla	torstaina 23.02.	klo	19:00
Ohjelmaa koko päivän	Pe. ja la. alkaen	klo	9:00
Juhlakokoukset	iltaisin	klo	19:00
MUSIIKKIJUHLA	lauantaina 25.02.	klo	19:00
Ehtoolliskokous	sunnuntaina 26.02.	klo	9:00

SIION-SEURAKUNNAN 70-VUOTISJUHLA

Sunnuntaina 26.02. Klo 11:00am.

TERVETULOJA JUHLIMAAN!

Majoitusmestari: Viljo Perttula

RR#3 Site 16, Box 2, (4 Perttula Rd) Sudbury, ON P3E 4N1

Puh. (705) 522-3935 Fax. (705) 522-4386

Siivouspäivä

Yhteen vuoteen mahtuu monia tekemisiä ja tapahtumia. Toimimme ja puuhaamme kaikenlaista koko ajan. Samalla, kun teemme ja saamme ehkä paljonkin aikaan, sattuu myös virheitä ja vahinkoja. Ne yleensä harmittavat, ja yritämme niitä kaikin tavoin korjata.

Monia asioita voidaankin korjata. Ne voidaan tehdä uudelleen, paikata, korvata toisella jne., mutta on myös paljon asioita, joita on mahdoton korjata tai korvata, ja silloin alkaa syyllisyys painaa mieltä. Se voi olla todella raskas taakka kannettavaksi. Ja jos yksin yritämme sitä kantaa, uuvumme. Mutta Jumalan sanassa on ihania lupauksia niille, jotka tuovat taakkansa, vikansa, virheensä ja syntinsä hänelle: ”Tulkaa minun tyköni kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon.” Matt. 11:28.

Ja Jeesuksen luo voi tulla hoitamaan viime vuoden asioita, mutta myös joka päivä tämän päivän asioita. Eräässä englannin-

kielisessä laulussa sanotaan: ”Jokainen päivä on siivouspäivä sydämessäni.”

Vaikka kuinka perusteellisen suursiivouksen tekisimme sydämessämme ja elämässämme omin voimin, niin emme kuitenkaan koskaan onnistu täysin, mutta Jeesuksen puhdistus ja korjaustyö on täydellistä. ”Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkeiksi.” Jes. 1:18.

Tähän sydämen puhtauteen, syntien anteeksisaamiseen ja sen kautta saatuaan iloon ja rauhaan meillä on mahdollisuus päästä joka päivä. Ja samalla, kun iloitemme syntien anteeksisaamisesta omalla kohdallamme, meitä kehoitetaan olemaan armahtavia toisiimme kohtaan. ”Olkaa anteeksiantavia toinen toisellenne, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.” Ef. 4:32.

MARJO ARPONEN

Jumala antoi hänet meille

JATKOA ETUSIVULTA

Teimme kotikäyntejä seuraavina päivinä. Perjantaina Allenin tilanne paheni. Hänelle laitettiin tiputus, ja järjestin hänelle hoitajan, joka huolehti perushoidosta. Sunnuntaina vein uudet ja puhtaat lakanat ja vaihdoin puhtaan yöpuvun hänen päällensä. Tiputus oli irronnut lauantaina, ja kukaan ei ollut saanut annettua hänelle nesteitä suun kautta. Saimme tiputuksen uudestaan käyntiin ja tunnin sisällä Allen pystyi ottamaan nesteitä suunkin kautta. Kuitenkin apu tuli liian myöhään. Seuravana aamuna sain puhelun: ”Ystävämme nukkui pois”. Menin surutaloon raamattukoulun työntekijöiden kanssa ja veimme avustuksen hautajaiskuluihin maan tavan mukaan. Pienet orvot eivät vielä ymmärtäneet, että äitiä ei enää ole.

Allen edustaa Afrikan köyhiä ja sairaita. Täällä alistutaan ”kohtaloon”. Ihmiset ovat köyhyyden keskellä tulleet apaattisiksi: ”Se oli Jumalan tahto,” sanotaan. Eräs lääkäri sanoi minulle, että 50% aidsin aiheuttamista kuolemista Afrikassa ovat ”turhia kuolemia”, jotka hyvällä hoidolla ja valistuksella voitaisiin välttää.

Monen köyhän kohdalla elämä ja kuolema on rahasta kiinni. Miksi välitin Allenista? Olen aina toivonut, että pysyisin tuntevana ja toisista välittävänä ihmisenä. Silloinkin kun ei ole enää toivoa ja kuolema on ”nurkan takana” lähimmäinen tarvitsee toisen ihmisen tukea. Asetin itselleni kysymyksiä: Mitä, jos itse makaisin kuolemansairana tuossa savimajassa? Mitä haluaisin ihmisten tekevän minulle? Olisiko minulla naapuri, joka hoitaisi pienet vauvani ja tekisi ruokaa perheellem?

Meillä Pohjoismaissa apu tulee kotiin, vaikka olisi edes

huolehtivaa naapuria. Terveystenhoito on maailman ykkösluokkaa jokaiselle, katsomatta ikään sukupuoleen tai varallisuuteen. Hätilanteessa ei kysytä, onko potilaalla varaa maksaa toimenpide, koska se kuuluu jokaiselle. Siellä on mahdollisuus saada synnytysvalmennusta, neuvolapalveluja ennen ja jälkeen synnytyksen. Kotisairaanhoidaja, kotiaivustaja, perhepäivähoitaja tulee kotiin tarpeen vaatiessa. Hätätapauksessa voit soittaa ambulanssin, saat sairaalahoitoa, hoitolomaa ja ilmaislääkkeitä. Kuoleva potilas viedään ”saattokotiin”, missä annetaan kipulääkitystä ja potilaalle on mahdollista antaa huipputasoisia hoitoa viimeiseen asti.

Sosiaalitoimistosta voi saada varoja perheen elatukseen. Jos on työtön, saa vielä työttömyyskorvausta. Meidän maailmamme ovat todella kaukana toisistaan. Täälläkin minulla on mahdollisuus saada paras täällä saatava apu, jos tulen sairaaksi. Olisin voinut kuitata asian vain ”yhtenä surullisena tilastonumerona” ja jättää perheen omaan toivottomaan yksinäisyyteensä. Olen kuitenkin kiitollinen, että tein kaiken mahdollisen, vaikka Allenin kohdalla se tulikin liian myöhään. Kuitenkin jokaisella on oikeus kuolla arvokkaasti läheisten läsnäollessa.

Allen Tumuhairen sukunimi tarkoittaa ”Jumala antoi hänet meille!” Hänen lyhyt elämänsä oli lahja Jumalalta. Ehkä Jumala antoi hänet minun elämäni, että oppisin näkemään, kuinka tärkeä jokainen ihminen on ja miten kohtaan kärsivän ja joskus toivottomankin ihmisen? Avun tarvitsijoita on paljon emmekä realistisesti voi kaikkia kärsiviä auttaa. Uskon kuitenkin, että ne jotka Jumala

johdattaa tielleni eivät ole siinä sattumalta, vaan minulle on annettu mahdollisuus osoittaa Kristuksen rakkautta lähimmäiselleni.

Rukoukseni onkin, etten kovettuisi tämän ainaisen kärsimyksen keskellä, vaan että toivottomassakin tapauksessa näkisin mahdollisuuden osoittaa lähimmäisen rakkautta. Syntyminen ja kuolema on osana ihmisyyttä. On helpompaa mennä katsomaan sairaalaan vastasyntynyttä lasta kuin kohdata elämänsä loppusuoralla oleva. Sanat ovat silloin vähissä, mutta kenties kuoleva ei välitäkään muusta, kuin että joku on vain rinnalla ja läsnä. Allen ei tule olemaan minulle numero aids-tilastoissa; hän oli äiti, joka eli, jolla oli unelmia ja toiveita omasta ja lastensa elämästä. Kuolema vei häneltä mahdollisuuden hoitaa hänen omat lapsensa. Mikä onkaan Ronaldin, Geraldin, Gracen, Babi-ryen ja Nakaton tulevaisuus? Se on jotenkin turvattu niin kauan kuin hiv-positiivinen isä elää.

MILLA HAPPONEN

Walter ja Sonja tulivat

Moni-ilmeinen päiväjuhla Toronton Saalemissa

Sonja kertoi elämästään: ”Rukoukset kuultiin ja kaikki johdatettiin kohdalleen sekä ammatit että unelmat, kunnes koitti suuri hetki ja kohtasin Walterin. Neljäntoista vuoden takainen tuttavuus Tansanian suomenkielisessä koulussa leimahti rakkauden roihuun, joka näkyy silmienne edessä. Nyt olemme täällä ja tahdomme palvella Jumalaa ja seurakuntaa täydellä antaumuksella.”

Tammikuun kahdeksannen lauha, harmaa talvipäivä muuttui kirkkaaksi juh-laksi, kun päästiin sisälle kirkkoon. Iloisia kasvoja, veljellisiä kädenpuristuksia ja uuden vuoden toivotuksia. Fiilis tuntui vain nousevan, kun Walter nousi lavalle kukka rinnassa vaimonsa Sonjan kanssa.

Alkumusiikki johdatti meidät kauas, kun seisomaan nousten kuuntelimme Israelin kansallislaulun. Meidät johdatettiin rukoilemaan Jumalan omaisuuskansan puolesta pääministerin vaikean sairauden aikana. Ymmärrämmekö minkälaisessa vaarassa kansa voi olla juuri nyt? Saalemkvartetti lauloi monta heprealaista laulua. Ne veivät meidän ajatuksemme rukoilemaan ja toivottamaan rauhaa ja siunausta Jerusalemmille. Saalemin laulajat lauloivat kaunissointuisesti.

Tervetuloitoivotusten jälkeen olikin aika antaa puheenvuoro nuorelle parille. Ensin

Nuoripari lauloi Walterin kitaran kaulalla säestyksellä. Tuokkoloiden voimakas talentti on musiikki, jota varmaan tullaan kuulemaan jatkossakin. Kun Walter nousi ja aloitti puheensa, uskon, että hän valloitti kuulijansa kohta alussa valoisalla ja vilpittömällä ja kuitenkin vaatimatto-

malla ja nöyrällä esiintymisellään. Hän kertoi nuoruudessa kirjoitetun rukouksien listan saaneen nyt viimeisenkin täyttymyksen, kun hän löysi Sonjan. ”Herrahan nämä kaikki on johdatanut. Kiitämme häntä sydämestämme!”

Kun Walter ja Sonja olivat polvistuneet alttarilla, tuli vanhimmistojen siunasi heidät työyhteysteen kanssamme. Ismo Nakkila puhui kehotuksen sanoja sekä tulijoille että vastaanottajille. Paavalin sanat nuorelle

Timoteukselle sopivat Walteriin: ”Älköön kukaan nuoruuttasi katsoko ylen, vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa...”

Kun juhliitaan, niin juhliitaan oikein kunnolla. Alasalin pitkä pöytä oli tulvil-

laan herkkuja, joita nautimme hyvällä ruokahalulla. Tämä oli todellinen yhteysateria. Jokainen oli tuonut jotakin - ja kaikki parastaan. Salaatteja oli joka lähtöön ja lihapullia jokaiselle sopivaa kokoa, monenlaista juustokakkua - turha edes yrittää luetella kaikkea. Tämä oli nuorten ja vanhojen yhteinen pöytä.

Sitten siirryttiin nuorten järjestämiin leikkeihin. Tämä osa juhlasta oli kuin ”shower”. Oli monenlaista leikkiä ja peliä. Kokeiltiin, osaako Walter paistaa kakun. Käden ulottuvilla oli kaikki, mitä kakkuun tarvitaan. Ei näyttänyt olevan pelkoa korkeasta kolesteroolista, kun voita tuli kakkuun varmaan enemmän kuin mitään muuta. Kun taikina kaadettiin vuokaan, se vietiin pois. Monen muun ohjelman jälkeen kakku tuotiin kypsytettynä pöytään ja maistettiin. Kun pikkulapset maistelivat, niin yksi tuumasi: ”Ei paha!” Lopuksi availtiin monet lahjapaketit ilon ja naurun säestyksellä niinkuin on tapana ”showereissa”. Tervetuloa Walter ja Sonja! Jumalan armo olkoon runsaana kansanne!

RASI

Victoriassa lokakuussa 2005

Kirje Suomeen

Terveiset täältä Vancouverin saarelta!

Kesä meni taas niin nopeasti. Eipä ehditty paljon tavata. Nyt olemme olleet kotona jo pari viikkoa. On aina yhtä hauska tulla kotiin. Ari ja tytöt olivat vastassa lentokentällä. Oli ihana nähdä heitä. Joka kevät ihmettelemme, miksi lähdemme taas Suomeen. Niin todellakin - ihan hassua - jollei olisi joku tarkoitus Suomessa oloon.

Jaakolla on tietenkin jokakesäiset Jääsen matkat ja tuttujen kanssa haastelu torilla ja kahviloissa. Suomen torit ovatkin kesäisin mukavia tapaamispaikkoja. Uusia tuttavuuksia löytyy joka kesä.

En tiedä, jos kukaan on kertonut sinulle mitä minä teen siellä? Kerronkin siitä nyt. Vuosina 1997-1999, olimme Suomessa yhtäjaksoisesti kaksi vuotta. Ari ja Ruth olivat silloin työssä Suomessa, ja me hoidimme heidän nuorinta, Maia-tyttöä. Ensin asuimme yhdessä heidän kanssaan Tikku-

rilassa ja myöhemmin Kouvolassa omassa vuokra-asunnossa. Siellä Ruut Vaurula pyysi minua mukaansa Kouvolan Betanian ystäväpalveluun. Se tarkoittaa vierailuja vanhusten luona heidän kodeissaan ja palvelutaloissa. Siitä kaikki alkoi, ja nyt olemme jo useita vuosia vierailleet näissä paikoissa ihan säännöllisesti. Olen monistanut vanhoja tuttuja hengellisiä laulaja, ja laulamme niitä yhdessä asukkaiden kanssa. Ruut on ollut uskollinen autonkuljettajana. Minulla kitara ja Ruutilla auto.

Olen iloinen ja kiitollinen Taivaan Isälle, kun hän antoi minulle näin ihanan tehtävän vielä vanhana. Syksyllä on aina vaikeaa hyvästellä vuosien aikana tutuiksi tulleita ystäviä. Kovasti he jäävät odottamaan tulevaa kevättä ja 'muuttolintujen' paluuta Suomeen.

Muistat varmaan Jokivuoren Veikon. Hän täytti 70 vuotta vappuna. Saimme olla vieraina hänen kauniissa juhlassaan.

Emme silloin aavistaneet, että ne olisivat samalla jäähyväisjuhlat. Vain kuukausi sen jälkeen Veikko yllättäen muutti taivaan kotiin.

Veikko kertoi kerran, että he olivat rukoilleet veljensä Tenhon kanssa minun puolestani, kun en ollut vielä uskossa. Minun äitini oli kirjeessään pyytänyt rukousta vanhimman tyttärensä puolesta. Veljekset olivat olleet aidan teossa, ja siellä Tenho ehdotti rukousta. Minusta se oli erikoisen liikuttavaa, että pojat keskeyttivät aidan teon ja rukoilivat siinä puolestani. Samana vuonna tulinkin uskoon ja Jaakko myös.

Kävimme menneen kesän aikana usein Koriolla Jaakon vanhempien haudalla. Näimme siellä myös sinun poikasi ja poikasi pojan haudat. Kovin nuorina he olivat kuolleet. Mekin olemme - ainakin iän puolesta - jo loppusuoralla. On viisasta selvittää välinsä Jumalan ja ihmisten kanssa, kun on vielä aikaa. Jumala lähetti oman

Poikansa kuolemaan ristillä meidän syntiemme edestä. Siellä ristillä, Jeesus Kristus, Jumalan Poika, kantoi kaikkein kauheimmat syntimme. Siellä oli myös minun syntini. Kuinka kiitollinen olenkaan siitä. Kiitollinen myös monille esirukoilijoille. Sinullakin on ystäviä, jotka rukoilevat puolestasi. Jokaisen on kuitenkin itse ratkaistava, missä haluaa viettää loppumattoman iäisyyden - Jumalan luona taivaassa tai iankaikkisessa kadotuksessa?

Tutussa laulussa lauletaan:

*“Ava sydämesi Herralle
polvistuen ristin juurelle,
tunnustaen siinä syntisi,
Herra painot poistavi.*

*Tuonnemaksi miksi jättäisit,
pelastuksen kalliin siirtäisit?
Ethän tiedä, vaikka viimeinen
päivä tää ois sinulle?*

ARMIE ROCKLIN

Viesti rauhan ja pelastuksen

Vuosia sitten kuulin ensin kerran laulun, joka alkaa sanoilla: *“Viesti rauhan ja pelastuksen, kaikunut sulle on, jälleen kuulee nyt sanoman sen, sielusi rauhaton.”* Nuo sanat: *“Viesti rauhan ja pelastuksen”* jäivät mieleni sisuksiin kuin ne olisi sinne painettu polttoraudalla. Olin silloin ensi kerran herätyskokouksessa.

Sanat jauhoivat mielessäni kaiken aikaa ja muu kokouksen kulku meni ohi, mutta sitten puhujan lukiessa Raamatusta sanat: *“Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti”,* niin jälleen nuo sanat porautuivat mieleeni.

Kun näin jälkeenpäin katselen tapahtunutta, niin näen itseni siinä istumassa ja imemässä sisääni sanomaa, joka voi muuttaa ihmisen. Puhuja kertoi Jeesuksesta, joka oli täällä maan päällä pari tuhatta vuotta sitten, mutta elää tänä päivänä ja tekee samoja tekoja kuin kauan sitten. Hän paransi sairaita ja teki monia ihmetekojä, mutta mikä suurinta ja tärkeintä; hän antoi anteeksi syntisille heidän rikkomuksensa. Hän, ja ai-

noastaan hän, voi sen tehdä.

Tuon herätyskokouksen päätteeksi kuultu sanoma teki tehtävänsä, koska kokouksen lopussa halusin antaa elämäni Jeesuksen hoidettavaksi. Ihme tapahtui. Sain kokea Raamatun ilmoittaman uudestisyntymisen. En voi selittää, miten se tapahtui, koska en sitä ymmärrä, mutta sen sain kokea kouriintuntuvasti, että elämä muuttui täydellisesti. Juoppotelut jäivät ja tilalle tuli halu tutkia Jumalan Sanaa, joka alkoi ruokkia ja rakentaa sisintäni.

Kaikki olemme rikkoneet Jumalaa ja toista ihmistä vastaan, mutta Jeesus, joka on sovittanut rikkomukset meidän puolestamme, on sama auttaja myös tänään.

Eräs lauluntekijä sanoo: *“Hän on sama tänäänkin. Hän on sama tänäänkin. Kadonneet hän etsii, syntiset pelastavi. Oi, Hän on sama tänäänkin.”*

Ava sydämesi hänelle nyt, tänä päivänä.

ELJAS ROSSI

Odottamisen ongelma

Odottaminen on joskus peräti vaikeaa. Odottamiseen kuuluu aina kipuilua, jännitystä, kysymyksiä, epäilyksiä, pelkoja ja valmistautumista. Yleensä suhtaudumme odottamiseen oman luonteemme mukaisesti, taustatekijöinä kokemus- ja tunneperäisyys.

Syyskuun 11. päivänä vuonna 2001 paluumatkalla Suomesta sain kokea odottamisen monia yllättäviä puolia omalla kohdallani ja seurata sitä myös monien kanssamatkaajien kohdalla. Matkaamme tuli aivan yllättäen odottamaton muutos. Olimme ensimmäisessä lentokoneessa, jonka oli laskeuduttava Labradoriin, Happy Valley-Goos Bayn kentälle.

Pian sinne laskeutui neljä muuta matkustajakonetta. Viiteen tuntiin emme saaneet koneesta odottaessamme kuin joitain hajanaisia tietoja siitä, että New Yorkissa oli tapahtunut jotain, jonka tähden emme voineet jatkaa matkaa.

Kun vihdoinkin pääsimme koneesta tarkkoihin tarkastuksiin, saimme vähitellen kuulla, mitä oli tapahtunut ja miksi olimme Goose Bayssa odottamassa. Sitten saimme nähdä televisiosta terroristi-iskun koko karmeudessaan.

Me olimme kaikki turvassa ja hyvän huolenpidon kohteina, mutta odotus ja kotimatkalta pääsy oli monille hyvin vaikea ja kivulias kokemus. Meitä autettiin aivan kirjaimellisesti ruumiin, sielun ja hengen alueilla; ja se oli monille tuiki tarpeellista.

Kaksi vuorokautta odotimme kotiin lähtöä. Meitä autettiin ja palveltiin. Saimme puhelimitse ilmoittaa omaisillemme ja ystävillemme olinpaikkamme. Se oli ystävällistä palvelua yöllä ja päivällä,

lähimmäisenrakkautta. Olimme kaikesta tästä ihan hämillämme ja syvästi kiitollisia.

Syyskuun 13. päivänä istuimme tutussa Air Canadan koneessa paikoillamme odottamassa nousulupaa. Kone oli kunnossa. Kapteeni oli valmiina ohjaamossa. Matkustajat olivat enemmän kuin valmiita kotimatkalta. Sittenkin piti vielä odottaa. Se oli jo matkakuumeita, jännitystä - kärsimättömyyttäkin: Lähdetäisiin jo vihdoinkin! Vihdoinkin viimein tuli "sanantuoja" koneen luo ja ojensi kapteenille Ottawasta tulleen nousuluvan. Taputimme käsiämme ja hurrasimme. Odotus oli loppunut, pääsimme jatkamaan matkaa kotiin!

Me uskovat odotamme Jeesuksen paluuta, kotiinlähtöä, ylösottoa. Miten minä siihen suhtaudun? Entä sinä, ystäväni? Oletko ahdistunut asioiden joskus yllättävistä muutoksista? - peloissasi omasta ja toisen asennoitumisesta asioihin - odotukseenkin?

On paljon asioita joiden olet uskonut menevän suunnitelmien ja aikataulujen mukaisesti. Viivytykset vaivaavat mieltä. Olet ollut varma siitä, miten asioiden pitäisi olla - ja nyt on tietosi pettänyt sinut!

Niin, meillä on kirjoitukset ja ajoitukset varmana mielessäme, mutta odottaessamme on hyvä muistaa, että Jeesus sanoi: *“Siitä hetkestä ja päivästä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin”* *“Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä.”* Kotiinlähtölupa tulee Isältä.

RITVA SAUKKO

TODISTAJAN E-MAIL OSOITTEET

todista@smartt.com

todistaja@telus.net

Lahjoitukset ja testamentit

Helluntiseurakunnat ja Mission Press

Society toimivat lahjoitusten turvin.

Seurakunnat tekevät arvokasta työtä

suomalaisten hyväksi. Mission Press

Society julkaisee Todistaja-lehteä ja

pyrkii painetun sanan avulla auttamaan

ihmisiä saamaan kosketuksen elävään

Jumalaan. Sekä seurakunnilla että

Mission Pressillä on Revenue Canadian

myöntämä veronumero, joka oikeuttaa

verovähennykseksi kelpaavan kuitin

kirjoittamiseen.

Lahjoituksista ja testamenteista saadut

varat käytetään kristilliseen työhön.

Toivorikas sydän

“Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisyydellä”. Room 8:25.

Sanotaan, että toivo on ihmisen sydämelle yhtä tärkeä kuin happi keuhkoillemme. Sydämemme siis tarvitsee toivoa jokapäiväisessä elämässä selviytymiseen, samoin kuin keuhkot tarvitsevat happea voidaksemme hengittää. Ilman toivoa sydämemme näivettyy ja väsähtää, mutta toivorikas sydän kukoistaa ja on täynnä tervettä elämää.

Näin vuoden alussa meillä jokaisella on henkilökohtaisia odotuksia ja toiveita paremmasta uudesta vuodesta. Mutta aina ei elämässä kaikki suju odotustem-

me mukaisesti. Toivo on kuitenkin lohdutuksemme myös vaikeiden aikojen kohdatessa.

Muistakaamme, että vaikeudet useinkin kasvattavat meitä sisäisesti. Meissä asuva Jumalan Pyhä Henki sytyttää toivon ja vahvistaa meitä kaikissa vaikeuksissa. Toivoa täynnä oleva sydän uskoo, luottaa ja tietää, että Jumala on oikeudenmukainen.

Hän tekee työtään meissä kääntäen vaikeudet voitoiksi. Jumala täyttää aina lupauksensa. Viimeistään maallisen matkamme lopussa ymmärrämme, että kaikki kokemamme olikin osa hänen suunnitelmaansa. Hän kasvatti meitä syvempään ymmärrykseen, että olisimme valmiit kerran kohtaamaan hänen kirkkautensa. Pi-

täkäämme kiinni tästä ihanasta toivosta silloin, kun elämäämme kohtaavat synkät pilvet ja vastatuulet puhaltavat.

Tämä toivo paremmasta antaa Jumalan lapsille voiman käydä läpi sairauksien ja kipujen, päästä yli vastoinkäymisten, kulkea läpi pimeiden laaksojen ja jopa voiman turvallisin mielin katsoa kuolemaa silmästä silmään.

Tiedämme täydellä varmuudella, että Jumala on kanssamme joka päivä sekä ilossa että surussa. Hänen poikansa Jeesuksen Kristuksen Golgatalla vuodatettu veri on kaiken toivon täyttymys ja varmuus pelastuksesta.

ANNIKKI BERGMAIR

Mustakin nousee

Yhdysvalloissa on valtavan suuria kirpputoreja, jopa monen hehtaarin laajuisia. Erään tällaisen laidalla oli mies myymässä ilmapalloja. Ilmapalloissa esiintyivät kaikki mahdolliset värit paitsi musta. Kun vanhemmat lastensa kanssa pysähtyivät ostamaan lasten valitseman värikkään pallon, usein tapahtui niin, että pallo karkasi käsistä ja lähti kohoamaan yläilmoihin.

Ilmapallokauppiaan luokse ilmaantui myös tumma poika, lähes musta. Katseli aikansa kaupantekoa ja seurasi katseellaan karanneita korkeuksiin kohoavia palloja. Mitä lienee poika miettinyt, mutta rohkaisi sitten mielensä ja nykäisi kauppiasta housunlahkeesta ja kysyi: “Setä, eikö teillä ole mustia palloja?”

Kauppias kummasteli kysymystä ja vastasi hetken kuluttua: “Ei, meillä ei ole, eivät mene kaupaksi.” Poikanen oli hetken vaiti ja kysyi kohta uudestaan: “Mutta jos olisi, nousisiko sekin ylös?” Kauppias hämmästyi kysymystä, mutta vastasi: “Kyllä, kyllä se nousisi aivan samalla lailla kuin muutkin.

Toivon tämän evankelista Markku Vuorisen Flo-

ridassa kertoman tarinan valaisevan sinulle erään tärkeän asian. Raamattu ilmoittaa meille, että Jeesus Kristus on tullut pelastukseksi kaikille ihmisille. Olipa ihonväri punainen, keltainen, valkoinen, musta - mikä hyvänsä. Sana ilmoittaa: “Kuka ikinä häneen uskoo, hänellä on iankaikkinen elämä.”

Apostoli Paavali kirjoittaa Roomalaiskirjeen kolmannessa luvussa: “...se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta. Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.”

Paavali jatkaa kymmenennessä luvussa: “Sanoo-han Raamattu, ‘Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään’. Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä, sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antajan kaikille, jotka häntä avuksi huutavat. Sillä jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.” Room. 10:11-13.

ELJAS ROSSI

Rukous

*Siunaa Jeesus syömmeni,
siunaa myöskin päiväni.
Käy kallis Jeesus kanssani
kaiken maisen matkani.*

*Oi siunaa Herra lapseni,
myös lastenlapsetkin.
Suurimmasta pienimpään ja
pienimmästä suurimpaan.*

*Siunaa myöskin sukuni,
omaiseni, rakkaani
merten, maitten äärihin.
Sä olet Jeesus sielläkin.*

*Myös ystäväni rakkahat,
nuo kalliit matkatoverit.
Niin lähellä kuin kaukana
sä Jeesus auta kaikkia.*

*Suo voima mulle taivainen
ja mieli Herran Jeesuksen.
Ett taivaan valoa näyttäisin
ja aikani oikein käyttäisin.*

*Näin sieluja mä voittaisin
ja Herran tielle ohjaisin.
Ett palkka kerran mullakin
ois luona Herran, Mestarin.*

AINO VUORIO

Kilpasilla

Kilpailuja on monenlaisia. Jokainen varttuneempi on joutunut joskus jollain tavoin niihin osallistumaan.

En ollut mikään voittava kilpailija, mutta uskon 400 metrin juoksun olleen parhain lajini. En myöskään usko, että apostoli Paavali oli innokas stadioninkilpailujen katsoja, mutta tiesi kuitenkin sen verran, että hyvät vertauskohdat löytyivät tarvittaessa. Sen mitä nyt kerron ensiki eräästä kilpailusta, ei ole mitään kunniallista, mutta totta.

Oli kinkerit kotikylälläni. Jonossa menimme kuulusteltavaksi katekismuksen ja raamatunhistorian tiedoista. Pappi, joka kuulusteli, oli enoni. Edelläni meni Verrosen Väinö, kansakoulumme paras oppilas. Ei osannut, sai nuhteita. Ja nytkö minun vuoroni? Jos hän ei osaa, niin en minäkään. Ja nyt pakoon! Lukkari Puurunen huusi pöydän toisesta päästä: “Ottakaa se poika kiinni!” Yrittiväthän he, mutta eivät ehtineet. Siinä mielessä voitin, vai liekö ollut tappio. Vastassa oli jyrkät portaat. Vauhdissa kompastuin ja tulin pyörien alas asti. Ulkopuolella liukastuin ja kaaduin vatsalleni vesilätäkköön. Vauhti jatkui piiloon siltä päivältä ja äitini veljeltä, enoltani.

Oli kulunut pitkä aika, monia vuosia. Olin tullut uskoon. Olin maistanut, että Jumala on hyvä. Jeesus oli tullut rakkaaksi. Halusin kertoa Hänestä, todistaa hänen voittavasta voimastaan. Jumala kutsui työhönsä. Olin evankelista. Saarnasin Sanaa.

Hiihtäen veimme talvella sanomaa Elon Herrasta. Sillä kerralla oli toverinani Viljo Joensuu. Olimme Sievin Evijärvellä, sen kirkon takana, jossa enoni oli ollut pappina.

Sanoin Viljolle: “Hiihdetäänpä kilpaa!” Ajattelin ehkä, että onhan sitä tullut kuntoa monien satojen kilometrien hiihdossa, viedessäni Raamattuja koteihin, laulaessani ja todistaessani Jeesuksesta Petsamon, Inarin ja Sodankylän syrjäisilläkin paikoilla.

“Hiihdetään vaan!” sanoi Viljo ja alkoi lykkiä. Vaikka kaiken koetin, “kaula” vain kasvoi, kunnes hän näkyi vain melkein pienenä pisteenä aukean päässä odottaen minua, hävinnyttä. “Taidat olla maailman mestari?” “Niin olenkin,” sanoi Viljo. “Katsohan Urheilukalenterista. Siellä on kolmen kellon näyttämä, lyömätön maailmanennätysaikani 10 kilometrin matkalla.” En ollut sitä aikaisemmin tiennyt, mutta nyt uskoin kahdestakin syystä.

Pian alkoi taas kokous. Olimme toisenlaisella kilparadalla. Kyynleet virtasivat Viljo-veljen kasvoilta, kun hän todisti Kristuksen rakkaudesta.

Sitten eräs kilpailu, johon kehottaisin itseäni ja toisia: “Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpaillaa keskenämme.” Room. 12:10.

JORMA ALOPAEUS

Lucille Eerola 90 vuotta

Lähetysseurasta Lucille Eerola täytti 5.1.2006 90 vuotta. Pirteä päivänsankari asuu omassa talossaan Nasellessa, hoitaa kaikki talon asiat, pitää naisten raamatupiiriä ja saarnaa aina tilaisuuden tullen. Hän mm. piti aikuisten pyhäkoululuokkaa Nasellen seurakunnassa ihan näihin päiviin saakka.

Lucille on ollut terve koko elämänsä. Nytkään hänen ei tarvitse käyträä mitään lääkkeitä. Hän itse toteaa: "Herra on antanut minulle hyvän terveyden ja antanut pitkän iän! Toivonkin, että minun ei tarvitsisi sortua tautivuoteeseen, vaan Herra noutaisi minut kotiin ennen sitä!"

Lucille avioitui Walter Eerolan kanssa 28.8.1951 ja vuonna 1958 he matkustivat Burmaan, jossa Walter oli aikaisemmin toiminut lähetysseurasta.

Hän teki miehensä Walterin kanssa pitkän päivätyön lähetyskentillä. Burma ja Filippiinit olivat ne maat, joissa Eerolat julistivat evankeliumia "sydämin, suin ja käten töin". Onhan tunnettua, että Walter rakensi saarnatoimensa ohessa kymmeniä kirkkoja, ja Lucille auttoi häntä jatkuvasti

saarnatoimessa. Olisi ollut toivottavaa, että hänen työstään lähetyskenttien naisten parissa olisi kirjoitettu enemmän.

Lucille on lahjakas puhuja. Hänen sanomansa on innoittavaa ja Pyhän Hengen voitelemää. Hän on usein profetoinut kokouksissa ja saarnannut profetaalisessa hengessä. Viimeiset pari vuotta olivat voimille käyviä, kun Walterin kunto alkoi rapistua. Se ei ollut helppo tilanne, mutta Lucille jaksoi uskollisesti hoitaa miestänsä tämän kuolemaan saakka.

Hän on myös vieraanvarainen emäntä. Sen olen henkilökohtaisesti kokenut vieraillessani heidän luonaan Baquiossa, Filippiineillä ja Nasellessa, Yhdysvalloissa. Hänen curry-kanansa on maan kuulua.

Lucillen pojat Allan ja Edwin perheineen asuvat Washingtonin osavaltiossa. Nuorempi pojista, laivanrakentaja Edwin, asuu lähiseudulla ja käy usein äitinsä luona vierailemassa ja saunomassa.

Koko suomalainen helluntaikansa toivottaa Lucillelle paljon onnea ja Jumalan siunausta. Onnitteluihin yhtyvät myös

ERKKI JA TAIMI AHONEN PERHEINEEN

Rakastan Sinua Jeesus

*Herrani Jeesus,
Sinua rakastan
sydämin, mielin,
kaikin ja kielin.
Sinulle laulan
ja hyräilen.
Sinua palvon
ja palvelen.*

*Kuolemaan asti
itsesi antanut.
Ristillä silloin
syntini kantanut.
Enää ei tarvitse
ontuen vaelttaa
pimeässä yössä,
raskaassa työssä.*

*Vapaa saan olla nyt.
Uudestisyntynyt.
Lapsenas Sun,
hyvä olla mun.
Taivas jo aukeaa.
Taistot ne laukeaa.
Jeesus pian
pilvissä saa
päälle tään maan.*

SINIKKA SUOMELA
DOHERTY

Uutispaloja

Veli-Matti Kärkkäinen pääsiäisjuhlien puhujaksi Vancouveriin

Kaliforniassa sijaitsevan Fullerin teologisen seminaarin professori Veli-Matti Kärkkäinen on lupautunut puhujaksi Vancouverin Kotikirkon pääsiäisjuhille. Aikaisemmin Kärkkäinen toimi Keuruun Iso-Kirja-raamattuopiston rehtorina.

Talvipäivät Sudburyssa

Sudbryn seurakunta on valmistautunut vastaanottamaan suuren joukon juhlavieraita tuohon Ontarion kuuluisaan nikkelikaupunkiin. Talvipäivien normaali ohjelman lisäksi pidetään seurakunnan 70-vuotisjuhla sunnuntaina 26.2. Talvipäivien puhujina toimivat Pohjois-Amerikan työntekijät. Juhlakuoro, solistit ja muusikot huolehtivat juhlien musiikista.

Lili Kyllikki Laarin (o.s. Koivisto) muistolle

Viettäessäni aamupäivähetkeä 21.12.2005 Finlandia-Kylän Hoivakodin hiljaisessa huoneessa vaimoni Lilin kanssa, minulle tuli yllättäen sana: "Miksi elän". Välittömästi tuli mieleeni vastaus Raamatusta. Apostoli Paavali kirjoittaa: "...ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa: ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni." Gal. 2:20.

Tässä on jo tarpeeksi aihetta elää. Tämän lisäksi osakseni langennut taakka ei ole raskas vaan rakas taakka, sillä sain seistä vaimoni rinnalla ja lieventää sitä taakkaa, joka lankesi hänen osakseen kolme ja puoli vuotta sitten (halvaus). Noin 59 vuotta sitten annoin lupauksen olla hänelle uskollinen niin hyvinä kuin huonoinakin päivinä, siksi kunnes kuolema meidät erottaa.

Vain muutama päivä edellä kerrotun jälkeen Lilin tuubiruokinnassa tapahtui jotain, ja hänet jouduttiin siirtämään Sudbryn General Hospitaliin. Mahdollisesti tässä vaiheessa hänen keuhkoihinsa meni "ylimääräistä", josta muodostui keuhko-kuume. Siitä seurasi hengitysvaikeudet. Hänellä oli muutama vuorokausi tosi vaikeaa.

Perheemme päivysti koko ajan hänen vuoteensa äärellä. Käsitimme, että mahdollisuudet ovat vähäiset, kunnes valkeni 28.12. Läksin aamuvarhaisella sairaalaan. Juhani-poikamme oli päivystysvuorossa. Äiti nukkui ja vaikutti rauhalliselta. Olimme Juhaniin kanssa yhdessä kello kahdeksaan saakka, jolloin hän lähti kotiinsa Londoniin. Jäin yksin, mutta sitten puoli yhdeksän aikaan tuli Elisa, yksi lapsistamme. Vaimoni oli rauhallinen ja hymyili kauniisti. Jossain vaiheessa kävi lääkäri ja ihmetteli, kuinka oli tapahtunut muutos parempaan päin.

Kaksi hoitajaa tuli huoneeseen ja pyysi

meidä poistumaan. Kun menimme takaisin sisälle, kaikki oli puhtaan valkoista. Vaimoni katseli ylös hymyssäsuin, silmät kuin tähdet. Sanoinkin Elisalle, että äiti on kuin morsian. Koko sen päivän Lili oli rauhallinen eikä nukkunut. Silmät kirkkaina hän katseli ylös; uskon, että hän näki pitämälle kuin me. Lapset vaihtuivat useasti päivystysvuorossa, ja minäkin läksin asun-

nolleni lepäämään. Tulin takaisin kahdeksan aikaan illalla. Tilanne oli sama kuin aamupäivällä. Jos Lilillä oli kipuja, hän ei niistä ilmaissut. Hän vain katseli ylös ja hymyili. Ennen kuin läksin yölevolle siinä n. klo 22 puhelin Lilille: "Sinun pitäisi nukkua, kun olet koko päivän vain katsellut. Hän hymyili kauniisti ja katseemme yhtyivät. Se oli viimeinen päivä tässä ajassa, unohtumaton. Elisan vuoro alkoi, ja toiset poistuivat.

Vähän vaille puolta yötä puhelin soi. Elisa kertoi, että äiti jätti meidät. Se oli niin järkyttävä uutinen, etten osannut rea-

goida. Vastasin vain, että tulen niin pian kuin voin. Pääsimme vaimoni huoneeseen samaan aikaan, kaikki viisi lasta ja minä. Helena oli Floridassa ja Juhani Londonissa.

Vasta silloin tajusin, että katse, joka yhtyi minun katseeseeni pari tuntia aikaisemmin, oli viimeinen tässä ajassa. Elisa kertoi, että äidin ylös päin suunnattu kirkas katse painui vähän ennen puolta yötä, silmät sulkeutuivat ja sydän löi viimeisen kerran. Se päivä oli pääsinpäivä; kaunis kuin aamurusko. Silloin murtui pato, jota oli vaikea hillitä. Ehdimme kulkea rinta rinnan yhtä viikkoa vaille 59 vuotta.

Siunaus tapahtui Siion-seurakunnan rukoushuoneella 2.1.2006. Edellisenä päivänä (1.1.2006) klo15-19 välisenä aikana oli ystäväillä tilaisuus käydä sanomassa jäähyväiset Lilille, eräälle "maan hiljaiselle", jolle Jeesus lupaa: "Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan perii." Siunauksen toimitivat pastorit Paavo Korpela ja John Laari ja Lili saatettiin Sudbryn Civic-hautausmaalle. Jackson & Barnard-hautausseurasta hoiti käytännön järjestelyt. Rakastavaa aviopuolisoa ja äitiä jäivät kaipuksella muistamaan:

Sulo E. Laari, Mirjami ja Rae Alton perheineen, Juhani ja Chrissie Laari perheineen, Harvey ja Tuula Laari perheineen, Helena ja Leo Laakso perheineen, Elisa ja Don Cole perheineen, Hannele ja Bob White perheineen, David ja Ruth Laari perheineen.

*"Lähtöhetki kun saa.
Taivas kun aukeaa.
Laulu kirkkaammin
luonansa voi kajahtaa.
Maahan kaipaa mä en,
näen vain Jeesuksen,
joka osti mun,
kuolemaan tuomitun."*

SULO LAARI

Suomen Talvipäivät

pidettiin 19.-21.1 Jyväskylässä. Ilmoittautuneita osanottajia oli yli 800. Uutta talvipäivillä oli nk. kanavatyöskentely. Ohjelmaa oli myös muutettu siten, että keskustelut jäivät tällä kertaa vähemmälle ja pyrittiin antamaan osanottajille enemmän opetusta.

Kanavien aiheina olivat lahjoihin perustuva johtajuus, toimintaympäristön haasteet seurakunnille sekä seurakunnalliset toimitukset.

Ennen talvipäivät valmisteltiin sitä varten valitun komitean toimesta, nykyisin paikallinen seurakunta vastaa valmisteluista.

Suomen Helluntaiherätys ei ole viime vuosina juurikaan kasvanut, joskin joillakin paikkakunnilla on ollut herätystä.

Toimikuntien kokoukset Sudbryn Talvipäivillä torstaina 23.02.

Mission Press Society (jäsenkokous) klo 10
Lähetystoimikunta klo 13
Neuvoa-antavat veljet klo 15

HALUAN TILATA TODISTAJAN

Nimi _____

Osoite _____

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä
Mission Press Society
Tilausohjeet ja hinnat sivulla 2

- Mission Press Society
- 1920 Argyle Drive
- Vancouver BC V5P 2A8
- Canada

Uudet hinnat 1.2.2006 alkaen

Kanadassa
\$26.00 CDN

Kanadasta
USA:aan
\$32.00 CDN

Lentoposti
international
\$36.00 CDN

USA
\$26.00 USD

USA International
\$30.00 USD

Suomesta
30 euroa

Irtonumero
\$3.00 CDN 3.00 euroa

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church Pastori Paavo Korpela
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 *Fax* (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

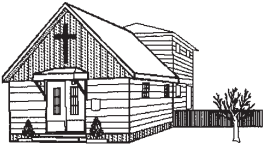
Su • Aamukokous	klo 10:00
English Worship	klo 11:45
Ti • Lähetyspiiri	klo 14:00
Ke • Lastenkerho	Klo 18:00
To • Raamattutunti	Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00	Sanan ja Rukouksen ilta

Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

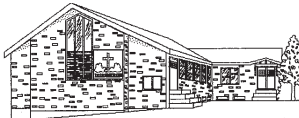
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com
Pastori Mikko Tervo 705 253 7797

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting
Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista Liisa Liedes
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 *Fax* (807) 767-7587
Pastori Marko Selkoma *Puh.* (807) 767-0464
Pastori Darren West *Puh.* (807) 344-1779

Su • klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00	Iltakokous
Ti • Ke • To • klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00	Rukouskokous
Thursday • 7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00	(“HOT FM” 103,5 sekä 104,5 .)

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****

**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 *Fax.*(416) 222-3356

Pastori Walter Tuokkola *Puh.* (416) 733-0854

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
English Service	11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting	klo 19.30
- Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

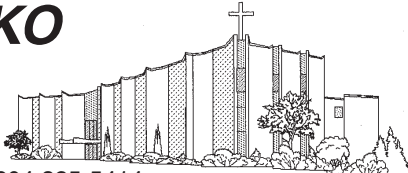
Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 *Fax* 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori Teuvo Valkama 604 433-7956

Pastori Markku Vainio 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 11:00
English service	klo 11:00
Ke • English Bible study	at 7 PM
To • Sana ja rukous	klo 19:00
Pe • Youth meeting and Cell	at 7 PM

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen *Puh.* (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö Sinikka Lukkarinen *Puh.* (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori Hannu-Heikki Hyppönen
(561) 493-4127

kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoulu & varh. nuoret
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ti • klo 17:00	Lähetysten ystävät
To • klo 19:00	Sana ja rukous
Pe • klo 19:00	Nuorten ilta
Su • klo 9:00	Radio-ohjelma “Hyvät Uutiset” asemalta WPBR 1340 AM
- Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

Since Alex's school began on January 2nd, we decided to go with the Söderlund's to visit some places in Kenya a few days before that I had not seen in some time.

We traveled first to northern Kenya to a place called Kapedo where I had visited 22 years earlier. It was difficult to get used to heat and dust when each day the temperature soared over 40 degrees centigrade. It was refreshing to swim in the crocodile infested water at nearby Mambasa. The crocs we saw were so small that they would not attack humans. Later, the kids discovered a huge pool of blood by the river bank where apparently a crocodile had killed some bigger prey.

Some things change as life goes on and develop over time whereas some remain the same. Women used to dress in animal skins but now have been largely replaced by cloth (although they still had their colorful bead necklaces on). Even though there is change, there is so much that remains the same: the unrest and killing between the Turkana and Pokot tribes continues (one difference is that you see more AK-47s instead of bows and arrows

An exhilarating life

Mount Longonot is a dormant volcano which rises 750 meters (2460 feet) above the floor of the Rift Valley (2776 meters; 9111 feet above sea level) which last erupted in the 1860s. The name of the mountain comes from the Masaai word Oloonong'ot, meaning "mountain of steep ridges." It is shaped like a large basin with a sharp jagged edge that you are able to walk around. It took us about one hour of hard walk-

and spears – although there were plenty of the latter still evident); people still defecate wherever and whenever they please; the water falls with the hot water coming from a dormant volcano called Silale has remained as stunning as ever. All kinds of interesting spiders, snakes, birds, and insects crawl, jump, fly and slither everywhere (sometimes we do not stop to observe what is around us). From Kapedo we drove south to Olvuvuni, a ranch that a friend of Söderlunds owns. He allowed us to stay there and from there we made trips to Mount Longonot and Hell's Gate.

ing to reach the edge of the caldera. From there we hiked to the peak and continued to circumnavigate it. After 5 hours on the move, we finally reached our vehicle again. It is thrilling to be in the beautiful African nature and to walk among the many species of animals that dot the landscape and cross the paths you traverse.

out of bed." I walked around like a zombie for the rest of the weekend trying to recover from the ordeal. Now with only a 5 hour hike, I felt dead tired; how did I do it trekking for a much longer time and distance? I really don't know how we did it back then. Perhaps age may have a role to play.

Another day we went to Hell's Gate National Park. The park consists of towering cliffs, water-gouged gorges, rock towers, plumes of geothermal steam coming out of the ground, hot water springs, and vents where you can feel the heat radiating out. At some places you can see and smell sulphur – a bright yellow element that gives can smell like "rotten eggs."

We hiked down to the water shaped gorge, walking through shapely twists and curves that nature has sculpted. At some point the kids decided to bathe in the springs, showers and rivers of hot water. All of this is against the backdrop of African nature. In the park we saw buffalo, bush duiker, Coke's hartebeest, zebra, eland, grant's gazelle, impala, dik-dik, giraffe, baboon, rock hyrax, Thompson's gazelle, and warthog. The

park itself has been the backdrop of some Hollywood films such as Tomb Raider II, King Solomon's Mines and Born Free.

After these exciting adventures, it was time to take Alex to school and to return back to Uganda. Now we are trying to catch up with the work that needs to be done.

Living in Africa is truly exhilarating.

HANNU, MILLA, ALEX, ADAM AND ANNA

